

Bortset fra disse Bemærkninger skal jeg ikke fordybe mig yderligere i de stillede Ændringsforslag. Jeg ser ogsaa med Tilfredshed, at man har opnaaet saa fuldstændig Enighed, og at man altsaa har ment det muligt nu at faa Sagen gennemført, og jeg skal ligesom den ærede Ordfører og andre udtale Ønsket om, at der deri ligger en Tilkendegivelse af, at Sagen kan ventes gennemført i Rigsdagen i denne Samling. Thi det har unægtelig været Forudsætningen for de meget væsentlige Indrømmelser, jeg har ment at kunne gaa ind paa, at de forskellige Partier gjorde, hvad der var muligt, for at Lovforslaget, som det nu bliver formet, kan føres igennem i denne Samling.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Rasmussen stillede et Spørgsmaal om Forstaaelsen af § 12, som nu foreslaas ændret. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der naturligvis maa vises fornøden Forstaaelse overfor saadanne Selskaber, Andelselskaber, Slagterier, hvad det nu maatte være, som til Tider har meget store Engagementer med Banker, ogsaa Smaa banker. Der maa naturligvis vises fornøden Forstaaelse og skønnes anderledes i disse Tilfælde, end naar det drejer sig om Enkeltmand, som i mange Tilfælde ikke kan give en lignende Sikkerhed som Sæmmenslutninger af denne Art. Jeg gør imidlertid ogsaa det ærede Medlem opmærksom paa, at for saa vidt det drejer sig om gamle Engagementer, er der en ogsaa efter min Mening alt for lang Afviklingsfrist i det Ændringsforslag, som nu er stillet, saaledes at man paa dette Punkt har vist tilstrækkelig Imødekommenhed. Jeg er ellers enig med det ærede Medlem i, at man ved de Dispensationer, der er stillet i Udsigt, maa tage Hensyn paa den Maade, det ærede Medlem her har omtalt.

Andre Bemærkninger, som Sagen i det hele kunde give Anledning til, skal jeg naturligvis ikke paa dette Tidspunkt fremsætte.

Ordføreren (Zahle): I Anledning af den højtærede Ministers Bemærkninger om det beklagelige i, at Andelsforetagender udtages af det foreliggende Lovforslag, skal jeg sige, at det er min bedste Overbevisning, at det havde været umuligt at opnaa Enighed om det forelagte Lovforslag i denne Samling her i Tinget, hvis man ikke havde skudt Andelsforetagerne ud. Nu vil det vise sig, om den Enighed, der er opnaaet i Folketinget, kan føre til Lovforslagets Gennemførelse i Landstinget. Jeg skal sige til den højtærede Minister, at det

har været min Forudsætning, at den Enighed, der er tilvejebragt mellem alle Partier her i dette Ting, ogsaa kunde føre til Gennemførelse i Landstinget, og det vil altsaa være et Brud paa de Forudsætninger, som har været raadende for mig, hvis dette ikke sker. Det er nemlig ogsaa min Mening, at en Lovgivning om Andelsvirksomheder er paatrængende nødvendig. Jeg glædede mig over at høre det ærede Medlem Hr. Langes Bemærkninger i den Henseende. Ogsaa angaaende Enkeltheder i det han sagde, kan jeg være enig. Jeg finder det i højeste Grad uheldigt, at der er Andelselskaber, hvis Selvfinansiering har antaget den Form, at de modtager Penge som Sparekasseindsud og bruger dem som Driftskapital i en Vareforretning. Det er naturligvis i Realiteten ganske urigtigt og i enhver Henseende ganske forkasteligt.

Hvis det virkelig er overkommeligt for Bankinspektøren at kontrolere alle vore Banker i Løbet af to Aar, er det ikke Udvalgets Mening, at dette ikke maa ske. Men vi har i vor Naivitet troet, at det var uoverkommeligt, og derfor har vi slettet denne Bestemmelse. Men det skal ikke lægge Bankinspektøren nogen Hindring i Vejen for, at han gør sit Arbejde paa den Maade, som var angivet i Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Rasmus Rasmussen skal jeg sige, at netop det Forhold, at der i eller i Nærheden af en mindre By er et stort Andelsslagteri eller et stort Andelsmejeri, efter min Mening er et typisk Eksempel paa Tilfælde, hvor Bankinspektøren maa tage op til Overvejelse, hvorvidt der skal gives Dispensation. Og hvis disse Andelselskaber hviler paa solidarisk Ansvar for Andelshaverne, hvad ofte endnu bruges i Andelsslagterier og Andelsmejerier, maa jeg gaa ud fra som aldeles givet, at Bankinspektøren ikke vil have nogen som helst Betænkelighed ved at give Dispensation. Men saadan som Andelsorganisationernes Virksomhedsmaade har udviklet sig, maa jeg dog sige, at det naturligvis maa være nødvendigt for Bankinspektionen at undersøge Sagen i hvert Tilfælde. For efter at man har set Andelsbanken gaa til Grunde, fordi Mælkekeepsporten laante i sin Egenskab af Andelselskab, men kunde undlade at betale i sin Egenskab af Aktieselskab, er det nødvendigt, at Bankinspektionen, inden en saadan Dispensation gives, gør sig bekendt med Hæftelsesforholdene indenfor det paagældende Andelselskab.

I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Lange gjorde om § 9, 6te Stykke, maa jeg sige, at jeg gaar